

תלמודו בידו

דף י עמוד א

א [נטע אילן, עד מתי פירותיו נידונים משום ערלה ורבעי ?

ב [מנין ששנות ערלה ורבעי נמשכות אל תוך שנה הבאה ?

ג [עגל, בן בקר ופר האמורים בתורה, בני כמה הם ?

ד [ראתה דם נדה, ממתי היא ראויה לטבול ?

א ערלה: פירות שחנטו עד ט"ו בשבט בשנה הרביעית, אטורים בהנאה לעולם. שאף שתשרי הוא ראש השנה לנטיעה, זו כבר נעשית אילן, וראש השנה שלו הוא בט"ו בשבט.

והפירות שחנטו עד ט"ו בשבט דינם כשנה הקודמת, והם ערלה.

רבעי: פירות שחנטו מט"ו בשבט בשנה הרביעית עד ט"ו בשבט בשנה החמישית, דין רבעי עליהם להיאכל בירושלים או לחללם.

ב "שלש שנים יהיה לכם ערלים, ובשנה הרביעית פריו קדש, ובשנה החמישית תאכלו". וי"ו מוסיף על ענין ראשון, שיהיו ערלה בתוך שנה הרביעית, ורבעי בתוך שנה החמישית.

ג עגל: עד בן שנה.

בן בקר וכגון עגל בן בקר של שמיני למלואים: מבן שנה ועד בן שנתים.

פר: לר' מאיר, בן עשרים וארבעה חודש ויום אחד, שיום אחד חשוב כשנה, והריהו בן שלש. לר' אלעזר: בן עשרים וארבעה חודש ושלשים יום, ששלשים יום חשובים כשנה.

ד [מן התורה: סופרת שבעה ימים, ואפילו אינם נקיים. ויום ראייתה עולה למנין. וטובלת במוצאי היום השביעי ובלבד שפסקה לראות קודם השקיעה].

בזמננו: החמירו על עצמן לדרון כל נדה כזבה: 1. צריכה שבעה נקיים.

2. היום שפסקה בטהרה אינו עולה למנין הנקיים וישלא כהצדוקים].